

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóðinn »Þorvald- 147 ar minning«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðgjafanum fyrir Ís- 16. sept. land.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

styrktarsjóðinn »Þorvaldar minning«.

1. gr.

Stofnfje sjóðsins er dánargjöf húsfrau Katrínar Þorvaldsdóttur, ekkju Jóns bókavarðar Árnasonar, samkvæmt arfleiðsluskrá, dagsettri 29. maí 1889, að upphæð 4005 kr. 99 a.

2. gr.

Gjafafje þetta skal lagt í Söfnunarsjóð Íslands í Reykjavík, og standa þar óhreyft, unz vextirnir nema 300 kr. á ári, en þá skal taka úr sjóðnum og verja árlega tveim þriðju hlutum vaxtanna til verklegrar menningar ungum bændaefnum í Dalasýslu, er geti gjört þá nýtari menn í bændastöðu, og verður menning þessi þá sjerstaklega fólgin í landbúnaðarnámi, annaðhvort á búnaðarskólum eða hjá góðum og merkum búmönnum, utanlands eða innan. Þriðji hluti vaxtanna leggst við höfuðstólinn og ávaxtast með honum. Þegar að því kann að koma, að vextirnir alls nemi 1000 kr., má veita styrk úr sjóðnum bændaefnum úr öðrum sýslum Vesturamtsins í sama tilgangi og sagt var, en Dalasýsla skal samt jafnan ganga fyrir hverri annari einstakri sýslu Vesturamtsins, svo framarlega sem maklegir umsækjendur gefa sig fram úr henni.

3. gr.

Styrktarsjóður þessi stendur undir stjórn og umsjón amtsráðsins í Vesturamtinu eða hinnar æðstu hjeradsstjórnar Vesturlands. Ráðið veitir styrkinn á hinum árlegu aðalfundum sínum með hliðsjón af tillögum hlutadeigandi sýslunefnar eða sýslunefnda, ef til þess kemur að fleiri sýslur njóti hans. Bænarskrár um styrk skulu vera komnar til hlutadeigandi sýslumanns fyrir hver árslok. Skulu þær framlagðar og ræddar á aðalfundi sýslunefndar og síðan sendar ásamt tillögum nefndarinnar forseta amtsráðsins, í tæka tíð fyrir aðalfund ráðsins. Enginn má njóta styrksins, nema hann sje heilsugóður, ötull til vinnu, reglusamur og vandaður, og skulu beiðninni fylgja nægileg vottorð um þetta. Styrksins njóta eigi yngri menn en 18 ára nje eldri en 25 ára, og skal umsækjandi því færa sönnur á aldur sinn. Að öllum jafnaði nýtur enginn styrks, nema einu sinni. Samt má, ef alveg sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, endurnýja styrkveitinguna til hins sama manns, þó undir engum kringumstæðum optar en tvisvar, en árin, sem hann nýtur styrksins, skulu liggja saman. Styrkur veitist aldrei minni en 100 kr. hverjum fyrir eitt ár, og að öllum jafnaði sje styrkurinn 200 kr., en má eigi vera meiri til eins manns á ári, fyr en vextir nema

147 1000 kr. á ári. Úr því skal þó engum veitt meira en 300 kr. um árið. Styrkur, sem einhverra orsaka vegna, ekki er notaður, leggst ávallt við höfuðstólinn og ávaxtast með honum. Eins skal með farið, ef enginn styrkur er veittur, eða tveir þriðju hlutar vaxtanna af höfuðstóli eru eigi veittir til fulls eitthvert árið, vegna þess að engir eða of fáir eða þá ómaklegir umsækjendur gefa sig fram; þá leggst fje það, sem þannig sparast, við höfuðstólinn til ávöxtunar.

4. gr.

Reikning sjóðsins og skýrslu um styrkveitingar úr honum, birtir amtsráðið árlega í Stjórnartíðindunum.

Amtsráð Vesturamtsins, Reykjavík, 10. júní 1897.

J. Havsteen.

148 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir þúsund ára afmælistjóð 16. sept. Eyjafjarðar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðgjafanum fyrir Ísland. Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

þúsund ára afmælistjóð Eyjafjarðar.

1. gr.

Sjóður þessi, er nefnast skal þúsund ára afmælistjóður Eyjafjarðar, er stofnaður með 1000 kr. — eitt þúsund króna — gjöf af Skúla Thoroddsen, fyrrum alþingismanni Eyfirðinga, og konu hans, Theódóru Thoroddsen, til minningar um 1000 ára afmæli Eyjafjarðar.

2. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í Söfnunarsjóði Íslands, eða á annan fulltryggjandi hátt, og skulu allir vextir árlega leggjast óskertir við höfuðstólinn til loka ársins 1985, en $\frac{3}{4}$ — þrír fjórðu hlutir — vaxta þeirra, er á falla frá 1. janúar 1986 til desemberloka 1989, skulu fengnir í hendur nefnd manna, er sýslunefndin í Eyjafjarðarsýslu og bæjarstjórnin á Akureyri kjósa í sameiningu, til þess að sjá um hátíðahald í minningu um 1100 ára afmæli Eyjafjarðar, og skal nefnd þessi verja fjenu, sem hjer segir:

I. Allt að þriðjungi fjárins má verja, til þess að prýða hátíðasvæðið á ýmsa vegu, svo að hátíðahaldið geti orðið þeim, er þangað sækja, sem ánægjusamlegast og Eyfirðingum til sóma, en gæta skal þess þó jafnframt, sem fong eru á, að fjárframlög þau geti orðið svæði því að varanlegri prýði.

II. Hinum hluta fjárins skal varið til verðlauna handa hjerlendum mönnum, sem hjer segir:

1. Fyrir mælskustu og snjöllustu ræðuna, er flutt verður við hátíðahaldið, enda fari ræða sú í frjálshlynda og þjóðlega stefnu.